

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně: **HIRAGANA s.r.o.**, IČO 28350464,
sídlem U Libeňského pivovaru 2015/10, 180 00 Praha 8,
zastoupen advokátem Mgr. Danielem Thelenem,
se sídlem U průhonu 1516/32, Praha 7,

proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**,
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10,

o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 25. 6. 2024, č. j. MZP/2024/330/496,

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 15. 8. 2024 u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra životního prostředí (dále jen „žalovaný“) ze dne 25. 6. 2024, č. j. MZP/2024/330/496, sp. zn.: ZN/MZP/2023/330/351 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jakožto i rozhodnutí jemu předcházejícího. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 14e odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“) rozhodnuto o zamítnutí námitek žalobkyně ze dne 24. 3. 2024, č. j. MZP/2024/330/496 (dále jen „Námitky 2024“). Námitky 2024 byly podány proti opatření Ministerstva životního prostředí, odbor fondů EU, jako Řídícího orgánu Operačního programu Životní prostředí 2014–2020 (dále jen „MŽP“) ze dne 28. 2. 2024, č. j. MZP/2024/330/310, kterým bylo rozhodnuto podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel o nevyplacení části dotace ve výši 178 462 009,25 Kč (dále jen „Opatření 2024“).
2. Žalobkyně podala u žalovaného žádost o poskytnutí dotace za účelem financování projektu „Dokončení sanace areálu strojírný a slévárny firmy J. Porkert v k. ú. Skuhrov nad Bělou“ CZ.05.3.24/0.0/0.0/15_007/0000807 (dále jen „projekt“).
3. Dne 12. 11. 2015 vydal Odbor environmentálních rizik a ekologických škod Ministerstva životního prostředí (dále jen „Odbor MŽP“) závazné stanovisko č. j. 71788/ENV/15; 3468/750/15/LC, kterým dal souhlas s realizací projektu, stanovil závazné podmínky realizace a cílové limity sanace, podle nichž bude posuzována úspěšnost realizace projektu (dále jen „souhlasné stanovisko“). V souhlasném stanovisku bylo uvedeno, že nejprve proběhne doprůzkum rozsahu znečištění, přičemž na základě jeho výsledků bude upravena realizační dokumentace pro následující etapy.
4. Dne 28. 12. 2017 vydalo MŽP rozhodnutí o přiznání dotace, identifikační číslo 115D314040003 (dále jen „rozhodnutí o přiznání dotace“), kterým rozhodlo o poskytnutí dotace žalobkyni na shora uvedený projekt v maximální výši 180 213 056 Kč (dále jen „dotace“). V příloze č. 1 rozhodnutí o přiznání dotace byly stanoveny závazné podmínky, které musí žalobkyně dodržet, kdy jednou z povinností obsažených v příloze č. 1 rozhodnutí o přiznání dotace byla povinnost dodržet podmínky souhlasného stanoviska Odboru MŽP.
5. V souladu se souhlasným stanoviskem byl v místě projektu proveden doprůzkum, o kterém byla vypracována zpráva z doprůzkumu (verze březen 2017), dle schváleného realizačního projektu doprůzkumu č. j. MZP/2018/750/7 ze dne 3. 1. 2018 (dále jen „schválený realizační projekt doprůzkumu“). Zpráva z doprůzkumu byla předložena Odboru MŽP.
6. Odbor MŽP se ke zprávě z doprůzkumu vyjádřil dopisem ze dne 29. 6. 2018, č. j. MZP/2018/750/1698, v němž vyhodnotil závěry zprávy z doprůzkumu tak, že souhlasí s názorem, že celkový objem nadlimitně kontaminovaných zemín je mírně větší, nicméně jejich celkovou míru kontaminace naopak hodnotí, zejména s ohledem na úplnou absenci volné fáze ropných látek na hladině podzemní vody, jako výrazně nižší, než předpokládal projekt. Stávající řešení tedy bylo dle názoru Odboru MŽP značně neefektivní i z hlediska šetrného nakládání s veřejnými prostředky, proto vyzval žalobkyni k doplnění variantních řešení do závěrečné zprávy doprůzkumu, a to sanační metody a postupy, které dále rozpracuje realizační projekt další etapy sanace.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

7. V této věci nadále probíhala komunikace mezi Odborem MŽP a společnostmi GEOSAN GROUP a. s., IČO: 28169522, Vodní zdroje Ekomonitor, spol. s r. o., IČO: 15053695, AVE CZ odpadové hospodářství s. r. o., IČO: 49356089 a LM Technologies s. r. o., IČO: 25045954 (dále jen „zhotovitel“), kdy Odbor MŽP opakovaně odmítal zprávy zhotovitele z doprůzkumu a vyzýval k doplnění o variantní řešení projektu.
8. Dne 17. 9. 2019 vydal Odbor MŽP nesouhlasné stanovisko č. j. MZP/2019/750/2640 (dále jen „nesouhlasné stanovisko“) a navrhl ukončení projektu. Vydání nesouhlasného stanoviska odůvodnil Odbor MŽP tím, že i přes opakované výzvy nebyly ve zprávě z doprůzkumu zohledněny připomínky Odboru MŽP, a to nerozpracování dalších variantních řešení, kdy závěrečná zpráva nadále předpokládala využití stejných technologií a technický i finanční objem navrhovaných nápravných opatření byl neúměrný stavu ekologické zátěže na lokalitě. Proto Odbor MŽP odmítl předloženou zprávu jako nehotovou a nevhodnou k využití jako podklad pro další realizaci sanačního zásahu. Odbor MŽP vydal nesouhlasné stanovisko k předložené zprávě z doprůzkumu a navrhl ukončení projektu z důvodu nesplnění požadavků souhlasného stanoviska.
9. V návaznosti na nesouhlasné stanovisko vydalo MŽP dne 13. 12. 2019, Opatření č. j. MZP/2019/330/2724 (dále jen „Opatření 2019“) spočívající v nevyplacení částky 178 448 069,25 Kč, které odůvodnilo nesouhlasným stanoviskem Odboru MŽP, z něhož vyplývá, že žalobkyně nesplnila podmínky rozhodnutí o přiznání dotace v části I, čl. 5 a čl. 6, bodu 6. 2. a části IV, čl. 2, bodu 2. 1. a výše celkové korekce za toto porušení dle rozhodnutí o přiznání dotace činí 180 199 116,00 Kč [na zbývajících 1 751 046,75 Kč (s ohledem na skutečnost, že již došlo k jejich vyplacení) se bude dle opatření vztahovat výzva dle § 14f velkých rozpočtových pravidel].
10. Proti Opatření 2019 podala žalobkyně námitky (dále jen „Námitky 2019“). O Námitkách 2019 rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 3. 2020, č. j. MZP/2020/330/30 (dále jen „Rozhodnutí 2020“), kterým Námitky 2019 zamítl a opatření MŽP potvrdil jako plně oprávněné.
11. Žalobkyně se žalobou podanou dne 22. 5. 2020 u Městského soudu v Praze domáhala přezkoumání a zrušení Rozhodnutí 2020, přičemž městský soud rozsudkem ze dne 31. 5. 2023, č. j. 9 A 60/2020-102 (dále jen „Rozsudek 2023“), napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
12. Žalovaný následně vydal Opatření 2024, kterým rozhodl o nevyplacení dotace z důvodu porušení podmínek rozhodnutí o přiznání dotace, a též proto, že nebyl řádně a včas naplněn účel projektu, ani nebyla podána žádost o změnu harmonogramu realizace projektu. Zároveň bylo zrušeno Opatření 2019.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

13. Žalobce ve věci uvedl čtyři hlavní žalobní námitky. První žalobní námitka se týká přehlédnutí časové souslednosti žalovaným, kdy dle žalobce bylo relevantní vzít v úvahu taktéž původní opatření MŽP ze dne 13. 12. 2019, č. j. MZP/2019/330/2724 (dále jen „Opatření 2019“). Žalobce tuto žalobní námitku dále rozděluje na časovou logiku procesní a časovou logiku hmotněprávní. Druhá žalobní námitka se týká sankcionování žalobce žalovaným již podruhé, přičemž nyní se dle žalobce jedná o sankci za nesplnění povinností,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

které žalobce objektivně splnit nemohl a žalovaný o této nemožnosti věděl. Třetí žalobní námitka se týká přehlížení skutečnosti, že pokračováním v projektu za stávajících okolností by žalobce způsobil škodu sobě i správnímu orgánu, resp. veřejným financím. Čtvrtá žalobní námitka uvádí, že napadané rozhodnutí aprobejuje (schvaluje) zákonnost Opatření 2024, které nemělo být vydáno.

14. Žalobkyně v rozhodné době již započala s pracemi na projektu, najala subdodavatele a začala sanace v místě realizace. Přestože MŽP dne 28. 12. 2017 rozhodlo o poskytnutí dotace, tak později svůj názor přehodnotilo, neboť část pozemků údajně nebyla dostatečně kontaminovaná a měly být posouzeny i alternativní způsoby provedení sanace. MŽP ex post svévolně změnilo podmínky přidělení dotace. Tato změna názoru MŽP se projevila vydáním Opatření 2019, proti kterému žalobkyně nejprve neúspěšně brojila Námitkami 2019 a které posléze úspěšně napadla správní žalobou.
15. Nezrušení Opatření 2019 městským soudem mělo znamenat jakési vodítko pro žalovaného, jehož se měl „chytit“ a o námitkách žalobkyně rozhodnout znovu s vyhověním požadavků pro rozhodnutí ve smyslu § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalovaný však namísto nového rozhodnutí o Námitkách 2019 vydal nové Opatření 2024, kterým ve výroku I. zrušil Opatření 2019 a ve výroku II. opět poskytnutou dotaci odebral „s konečnou platností“ do výše 100 %. Dle žalobkyně je tento postup žalovaného nezákonný.
16. Opatření 2019, které je svou povahou individuální správní akt vydaný podle části IV. správního řádu, tedy nikoliv akt vydávaný podle části II. a III. správního řádu, předcházelo vydání Rozhodnutí 2020. Opatření 2019 nemohlo být za současného stavu judikatury před soudem samostatně napadeno, a proto žalobkyně proti němu podala Námitky 2019 a v návaznosti na toto podala správní žalobu proti Rozhodnutí 2020. Podle zásady presumpce správnosti správních aktů bylo Opatření 2019 zákonné a správné a v platnosti od prosince roku 2019 až do března roku 2024, přičemž následně městský soud deklaroval jeho nezákonnost a nepřezkoumatelnost. Městský soud, který Rozhodnutí 2020 zrušil, kladl požadavky na přezkoumatelnost nového rozhodnutí o Námitkách 2019. Žalobkyně zdůraznila, že Městský soud zrušil rozhodnutí ve smyslu části II. a III. správního řádu. K vydání nového rozhodnutí nedošlo, protože žalovaný namísto nového rozhodnutí vydal Opatření 2024, kterým se pokusil obejít závazný závěr městského soudu. Nové Opatření 2024 má údajně reflektovat vývoj nového skutkového stavu. Dle názoru žalobkyně měl žalovaný znovu rozhodnout o Opatření 2019 ve správním řízení, jehož výsledkem by bylo rozhodnutí (ve smyslu části II. a III. správního řádu), tedy nikoliv další správní akt vydaný podle části IV. správního řádu.
17. Žalobkyně uzavřela, že žalovaný se v rámci časové logiky nevypořádal s Námitkami 2019, přičemž v rozporu s Rozsudkem 2023 vydal Opatření 2024, kterým žalovaný sankcionuje žalobkyni za to, že vyčkávala, až žalovaný rozhodne o dalším osudu přidělené dotace na základě Námitek 2019. Vzhledem k probíhajícím řízením byla žalobkyně v právní nejistotě ohledně financování projektu.
18. K časové logice hmotněprávní žalobkyně uvádí, že projekt začala realizovat, přičemž otázka (ne)realizace projektu byla řešena v rámci Námitek 2019 a i v řízení před městským soudem. V lokalitě proběhly přípravné práce a demolice stávajících objektů, tedy žalobkyně byla připravena naplnit smysl a účel dotace, o čemž svědčí jednak skutečnost, že žalobkyně pro účely sanace zavázala smlouvou o dílo společnost GEOSAN GROUP a. s.,

IČO: 28169522, jednak zápisy z celkem pěti kontrolních dnů. Taktéž žalovaný v napadaném rozhodnutí uvádí, že došlo k proplacení pár faktur, čímž nepřímou uznává, že byla započata realizace projektu.

19. Žalovaný v napadaném rozhodnutí snaží ukázat, že to byla právě žalobkyně, která měla aktivně zasáhnout a žádat o změnu harmonogramu projektu. Žalovaný v rozporu s principy dobré správy svým přičiněním vyvolal nezákonnou situaci tím, že vydal Opatření 2019. Žalovaný tímto jednáním znemožnil žalobkyni další pokračování v projektu, protože ta byla nucena se několik let bránit proti postupu žalovaného. Harmonogram vycházel z ideálního běhu věcí, který vinou žalovaného nenastal, což nemůže jít k tíži žalobkyni.
20. V souladu se základními zásadami správního řízení by bylo udělení sankce žalobkyni v době po marném uplynutí lhůty k dokončení projektu v roce 2020. Rozdíl spočívá ve výši sankce, kdy sankce za prodlení v rozmezí 31–90 dnů činí 1 % celkové částky dotace, přičemž by se žalobkyně dozvěděla mnohem dříve, jakým způsobem žalovaný správní orgán přistupuje k nastalé situaci. Namísto toho žalovaný v roce 2024 nepřiměřeně rozhodl o nevyplacení celé zbývajících části dotace. Žalovanému nic nebránilo udělit sankci žalobkyni hned poté, co byla povinnost žalobkyně údajně porušena, přičemž žalovaný záměrně vyčkával na Rozsudek 2023, který byl vydán dne 31. 5. 2023, aby následně doručil žalobkyni usnesení o zahájení správního řízení o odnětí dotace, č. j. MZP/2023/330/1395 ze dne 8. 9. 2023.
21. Žalobkyni přišla situace zjevná a bylo bezpředmětné o ní informovat žalovaný správní orgán, když bylo zcela evidentní, že o situaci ví, a byl o ní velmi dobře spraven i bez formálního vyrozumění ze strany žalobkyně (například žalovaný podal vyjádření k žalobě žalobkyně, tedy nebyl pasivní). Žalobkyně taktéž adresovala ministru životního prostředí žádost ze dne 4. 12. 2023, kdy se neúspěšně pokusila zjistit postoj resortu k osudu projektu.
22. Žalobkyně považuje zásahu za nepřiměřený a nešetrný vůči jejím právům a překročením správního uvážení, kdy žalovaný měl zasáhnout již dříve, pokud chtěl žalobkyni sankcionovat. Pokračování v realizaci projektu za daných nejistých okolností mohlo pro žalobkyni vyústit až v likvidační spor o náhradu škody vůči státu. Taktéž v části B Přílohy č. 2 rozhodnutí o přiznání dotace se nevyskytuje v žádném sloupci předmětné tabulky 100 % finanční oprava dotace.
23. Žalobkyně dále upozornila na skutečnost, že by se dle judikaturního vývoje jedná u opatření vydaného dle ust. § 14e zákona o postup podle části IV. správního řádu, tak problém představuje míra a povaha zásahu aplikovaná skrze něj, tedy zásadním způsobem se mění či ruší veřejná subjektivní práva. K zásahu postačí správní uvážení jedné nebo několika úředních osob, které dospějí k jinému závěru než jejich předchůdci. Taktéž je zde malá možnost revize opatření. Odnětí dotace může být provedeno nekontrolovaně a poměrně nepředvídatelně.
24. V projednávaném případě je údajné porušení podmínek žalobkyní deklarováno žalovaným zastřením skutečného motivu jednání žalovaného, který zakládá své rozhodnutí na argumentech z nesprávného hodnocení skutkového děje, resp. účelově chápaného a selektivně prezentovaného skutkového stavu.
25. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že se žalobou nesouhlasí a domnívá se, že jeho aktuální postup byl v souladu s právním řádem. Z ustanovení části II, čl. 10, bodu 10.1 a

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

10.2 Přílohy č. 1 k rozhodnutí o poskytnutí dotace jednoznačně vyplývá povinnost příjemce dotace, tedy žalobkyně, oznámit veškeré skutečnosti, které mohly ovlivnit realizaci projektu, a to včetně zpoždění oproti původnímu harmonogramu. Časová souslednost, zejména ve vztahu k Opatření 2019 a Opatření 2024, neměla vliv na podstatné otázky týkající se nesplnění povinností ze strany žalobkyně, která nepodnikla žádné kroky k informování žalovaného o zpoždění projektu nebo k žádosti o změnu harmonogramu. Žalovaný pravidelně vyhovuje žádostem o změnu harmonogramu, pokud jsou tyto žádosti včas podány a splňují požadavky na řádné čerpání dotace. Přenášení povinnosti iniciovat změnu harmonogramu na žalovaného by bylo v rozporu s právním rámcem, který stanovuje povinnosti příjemce dotace.

26. Žalovaný nemohl svévolně změnit harmonogram projektu bez podnětu od žalobkyně. Žalovaný může být stěží obeznámen s tím, jaký je následující zamýšlený postup každého individuálního příjemce dotace u každého individuálního projektu. Nelze tedy dovozovat, že by věděl či mohl vědět o tom, jakým způsobem hodlal příjemce dotace jednat ve vztahu k projektu po vydání Opatření 2019, resp. po následném podání správní žaloby.
27. Termín pro dokončení projektu (30. 10. 2020) zůstal v platnosti i během probíhajících řízení, a proto nemohlo být pozdější zrušení Opatření 2019 důvodem pro nesplnění podmínek dotace, přičemž proces správní žaloby sám o sobě nezabránil žalobkyni v pokračování projektu nebo v komunikaci s žalovaným ohledně harmonogramu, k čemuž byl zavázán podle rozhodnutí o poskytnutí dotace.
28. Žalobkyně si musela být vědoma již v dubnu 2020, tedy v době mezi vydáním Rozhodnutí 2020 a podáním správní žaloby, že pokud považuje předchozí postup žalovaného za nesprávný, může dojít ke zpoždění realizace projektu. Žalobkyně mohla žalovanému sdělit, že jeho postup neshledává po právu a mohla požádat o změnu termínu pro realizaci projektu např. pro případ, že by došlo k následnému obnovení financování projektu, například po ukončení řízení ve správním soudnictví. K takovému jednání však ze strany žalobkyně – v rozporu s podmínkami poskytnutí dotace – nedošlo. V té době byla žalobkyně zastoupena advokátem, tedy musela mít i přibližnou představu délky soudního řízení správního.
29. Tvrzení žalobkyně, že její postup, resp. absence činnosti při realizaci projektu, byl ovlivněn čekáním na rozhodnutí žalovaného jako poskytovatele dotace, působí ryze účelově. Žalobkyně coby příjemce dotace o existenci změny skutečností, které by ji znemožňovaly splnit povinnost plynoucí z rozhodnutí o přiznání dotace věděla, nebo alespoň měla a mohla vědět, a byla tak povinna požádat bezodkladně prostřednictvím fondu poskytovatele dotace o provedení změny rozhodnutí o poskytnutí dotace, a to navíc ve svém vlastním zájmu.
30. Ze strany žalovaného není žalobkyni vytýkáno, že s projektem nezačala. Žalovaný v Opatření 2024 vytýkal nesplnění účelu dotace, kterým měla být sanace znečištěných lokalit. Žalobkyně s faktickou realizací sanace v areálech vymezených v projektu nezapočala, provedla pouze tzv. doprůzkum a některé demoliční práce, přičemž tyto práce na projektu byly i proplaceny. Tvrzení, že došlo k realizaci sanace pozemku, je v rozporu s tím, co žalobkyně tvrdila ve své předchozí žalobě proti žalovanému (k důkazu viz bod 63. žaloby žalobkyně ze dne 22. května 2020 v řízení 9 A 60/2020) a co konstatoval Městský soud v Praze v Rozsudku 2023 v tomto řízení (k důkazu viz bod 44. rozsudku 9 A 60/2020-102 ze dne 31. 5. 2023).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

31. Městský soud v Praze označil Opatření 2019 za nepřezkoumatelné. Dle žalovaného tak mohlo být jakékoli další rozhodnutí žalovaného o námitkách žalobkyně proti opatření napadáno z důvodu materiální nepřezkoumatelnosti opatření, na které by navazovalo. Městský soud tehdy konstatoval, že v souladu s ustálenou judikaturou je nutno správní řízení vnímat v souladu se zásadou jednotnosti řízení, nicméně specificky konstatoval, že postrádá odůvodnění Opatření 2019, což ho činí nepřezkoumatelným, aniž by bylo možné zhojit tuto situaci fakticky ve druhoinstančním rozhodnutí o námitkách (tedy v Rozhodnutí 2020) či později. Byť bylo možné vydat dva samostatné akty, tedy jednak čistě formální rozhodnutí o námitkách, a jednak další opatření dle § 14e rozpočtových pravidel v reakci na neplnění podmínek poskytnutí dotace žalobkyní, tak z hmotněprávního hlediska by se vůči současnému stavu nic neměnilo. Z hlediska procesní ekonomie řízení využil žalovaný administrativně méně náročné řešení cestou zrušení původního opatření prostřednictvím výroku opatření nového, které zároveň reflektuje nový skutkový stav. Trvání na formálním vydání rozhodnutí o námitkách žalovaný v tomto případě považuje za přepjatý formalismus.
32. Nedošlo k odebrání poskytnuté dotace (postup dle § 15 rozpočtových pravidel), ale došlo ke korekci částky dotace, která mohla být vyplacena (postup dle § 14e rozpočtových pravidel). Udělení korekce dotace za prodlení s realizací je z logiky věci možné až po ukončení projektu, ač tedy opožděném. V případě, kdy nedošlo k zahájení klíčových aktivit u projektu, pak nemohlo dojít ani k ukončení projektu, a tedy k následnému udělení korekce na základě jiného ustanovení Přílohy k rozhodnutí o přiznání dotace. V případě korekce dotace, obdobně jako u odvodu za porušení rozpočtové kázně, se nejedná o sankci vůči příjemci dotace, ale primárně o ochranu veřejných prostředků před neoprávněným použitím, které by mělo negativní společenské důsledky, včetně např. vlivu na hospodářskou soutěž. Postup žalovaného byl navíc v souladu s podmínkami poskytnutí dotace, s nimiž byla žalobkyně seznámena. Žalovaný dříve zasáhnout nemohl, neboť podmínky poskytnutí dotace jinou variantu korekce fakticky vztahují až k dokončenému projektu. Nebylo by tedy (bez ukončení projektu) možné určit, jaké zpoždění u projektu skutečně nastalo. Pokud by projekt byl realizován v plném rozsahu, pak by bylo možno zvažovat korekci za nedodržení termínu ukončení realizace projektu v maximální sazbě 5 %, která je stanovena za prodlení delší než 180 dnů.
33. Žalovaný odkázal na bod 22. Opatření 24, v němž je uvedeno, že se sazba finanční opravy stanovuje v souladu s částí IV. čl. 2 Přílohy č. 1 a Přílohou č. 2 k rozhodnutí o poskytnutí dotace částí B. Samotná část IV. čl. 2 Přílohy č. 1 k rozhodnutí o poskytnutí dotace pak doslova uvádí hned v bodu 2.1, že pokud není dále v předmětné příloze uvedeno jinak „představuje porušení povinností uvedených v tomto Rozhodnutí porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) a písm. j) zákona o rozpočtových pravidlech a povede k odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši, v jaké byla rozpočtová kázeň porušena.“ Dále je pak uvedeno, že v určitých vymezených situacích se korekce snižuje a je stanovena procentuální sazbou, což odpovídá ust. § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel, který umožňuje nesplnění některých podmínek poskytnutí dotace postihnout odvodem za porušení rozpočtové kázně nižším, než kolik činí celková částka dotace. Z toho lze *a contrario* dovodit, že tam, kde není stanovena snížená částka finanční opravy, je nutno stanovit opravu v celé výši dotace. V případě žalobkyně závazné indikátory projektu nebyly splněny alespoň z 50 %, což by umožnilo ke snížení sazby finanční opravy případně přistoupit.

IV.

Posouzení žaloby

34. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s takovým rozhodnutím věci souhlasili (žalobkyně i žalovaný na výzvu soudu nereagovali a v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. byl jejich souhlas presumován) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
35. Z obsahu spisového materiálu dále městský soud uvádí části rozhodnutí o poskytnutí dotace, jejichž porušením bylo v Opatření 2024 odůvodněno nevyplacení dotace.
36. Podle části I., článku 5 (účel dotace), rozhodnutí o poskytnutí dotace, „*[c]ílem projektu je realizace sanace kontaminované lokality v Královéhradeckém kraji. Účelem dotace je úspěšná realizace Projektu.*“
37. Podle části I., článku 7 (lhůta, v níž má být dosaženo účelu dotace a časový harmonogram realizace Projektu), bodu 7. 1. rozhodnutí o poskytnutí dotace, „*[ú]čelu dotace musí být dosaženo nejpozději do: 30.10.2020.*“
38. Podle části I., článku 7 (lhůta, v níž má být dosaženo účelu dotace a časový harmonogram realizace Projektu), bodu 7. 2. 1. rozhodnutí o poskytnutí dotace, „*[t]ermín pro ukončení realizace Projektu akce se stanovuje na 30.04.2020. Za termín ukončení realizace Projektu se považuje datum vydání kolaudačního souhlasu, oznámení o užívání podle příslušných ustanovení zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), nebo termín schválení protokolu o předání a převzetí díla, případně jiný termín dle charakteru Projektu (v případech, kde se na realizaci Projektu nevyžaduje stavební povolení). Bude-li vydán jak kolaudační souhlas, tak oznámení o užívání, považuje se za termín ukončení realizace Projektu datum dokumentu vydaného později.*“
39. Podle části I., článku 7 (lhůta, v níž má být dosaženo účelu dotace a časový harmonogram realizace Projektu), bodu 7. 2. 2. rozhodnutí o poskytnutí dotace, „*[p]odklady k závěrečnému vyhodnocení Projektu, tzv. ZVA (návrh dokumentace závěrečného vyhodnocení akce) v rozsahu podle příslušné přílohy aktuální PrŽaP, jiného právního předpisu nebo v rozsahu stanoveném Fondem budou Fondu předloženy do 30.10.2020.*“
40. Podle části II., článku 10 (oznamování změn), bodu 10. 1. rozhodnutí o poskytnutí dotace, „*[p]říjemce dotace je povinen Fondu bezodkladně oznámit veškeré skutečnosti, které mohou mít vliv na povahu nebo podmínky provádění Projektu a na plnění povinností vyplývajících z tohoto Rozhodnutí, včetně rozdílů proti stanovenému harmonogramu a rozsahu prací (tzv. vícepráce). Informací (povinností informovat) se rozumí podání informace prostřednictvím IS MS2014+.*“
41. Podle části II., článku 10 (oznamování změn), bodu 10. 2. rozhodnutí o poskytnutí dotace, „*[p]říjemce dotace je povinen bezodkladně požádat Poskytovatele dotace prostřednictvím Fondu o změnu Rozhodnutí v případě takových změn skutečností či podmínek v něm*

předpokládaných, které by Příjemci dotace znemožnily splnit jeho povinnosti stanovené tímto Rozhodnutím (u povinností vázaných na konkrétní termín v přiměřené lhůtě před uplynutím příslušného termínu tak, aby bylo možno žádost řádně posoudit a vyřídit). Žádost o provedení takové změny Příjemce dotace podá prostřednictvím samostatného formuláře v IS KP14+. Podrobné pokyny pro oznamování a schvalování změn Projektu jsou uvedeny v PrŽaP.“

42. Podle části IV., článku 2 (diferenciace sankcí za porušení povinností), bodu 2. 1. rozhodnutí o poskytnutí dotace, „[n]ení-li dále uvedeno jinak, představuje porušení povinností uvedených v tomto Rozhodnutí porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) a písm. j) zákona o rozpočtových pravidlech a povede k odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši, v jaké byla rozpočtová kázeň porušena.
43. Při posouzení věci vycházel městský soud z následující právní úpravy.
44. Podle § 14 odst. 4 písm. g) rozpočtových pravidel „[v]yhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, vydá písemné rozhodnutí, které obsahuje případné další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace nebo návratné finanční výpomoci splnit.“
45. K první žalobní námitce ohledně postupu žalovaného, který nerozhodl o Námitkách 2019, ale Opatření 2019 bez dalšího zrušil a vydal nové Opatření 2024, soud uvádí, že námitka je nedůvodná. Je tomu tak předně z toho důvodu, že žalobkyně ji neuvedla ve svých námitkách proti Opatření 2024 a žalovaný se s ní v žalobou napadeném rozhodnutí nemohl nevypořádat. Soud teď nemůže domýšlet jeho argumentaci. Soud nicméně uvádí, že postup, kterého se žalobkyně domáhá, rovněž považuje za přepjatý formalismus. Soud v tomto ohledu souhlasí se žalovaným, že sice mohl v samostatném rozhodnutí materiálně vypořádat námitky proti Opatření 2019 buď v duchu Rozhodnutí 2020, tedy rozhodnout o tom, že opatření bylo oprávněné nebo námitkám vyhovět a rozhodnout, že oprávněné nebylo. Opatření 2024 však obsahuje vlastními důvody, které ob stojí samy o sobě, jak bude vyloženo níže. Soud má tak za to, že tato vada řízení není takového charakteru, aby činila rozhodnutí nezákonným.
46. Žalobkyně totiž nevysvětlila, v čem se tento procesní postup žalovaného negativně projevil v její právní sféře, resp. v čem by mohl být rozdíl v jejím hmotněprávním postavení v nyní projednávané věci, kdyby žalovaný o Námitkách 2019 rozhodl samostatným rozhodnutím. Opatření 2024 totiž stojí na závěru, že žalobkyně nepožádala, ačkoliv tak mohla a měla učinit, o změnu harmonogramu v době do ukončení projektu, čímž mohla právě předejít závěru o nesplnění účelu. Žalobkyně ostatně podávala žalobu proti Rozhodnutí 2020 již po termínu pro ukončení realizace projektu, aniž by požádala o změnu harmonogramu. I kdyby bylo Opatření 2019 v roce 2024 zrušeno z věcných důvodů, resp. i kdyby bylo rozhodnuto o vyplacení dotace, muselo by být následně rozhodnuto o jejím nevyplacení z důvodů uvedených v Opatření 2024, které by obstály. Z důvodu, že žalobkyně nepožádala o změnu harmonogramu, ob stojí závěr o nenaplnění účelu dotace, ke kterému mělo dojít nejpozději ke dni 30. 4. 2020.
47. Naopak žalovaný přesvědčivě opřel svůj postup o zásadu procesní ekonomie zakotvenou v § 6 odst. 1 správního řádu, dle které správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. První žalobní námitka je tak dle městského soudu nedůvodná.
48. K druhé a třetí žalobní námitce městský soud uvádí, že z rozhodnutí o poskytnutí dotace vyplývá, že cílem projektu je realizace sanace kontaminované lokality v Královéhradeckém

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

kraji, kdy účelem dotace je úspěšná realizace projektu, přičemž účelu dotace musí být dosaženo nejpozději do 30. 10. 2020. Termín pro ukončení realizace projektu akce byl stanoven na 30. 04. 2020, přičemž podklady k závěrečnému vyhodnocení projektu měly být předloženy do 30. 10. 2020. V případě skutečností, které by mohly mít vliv na plnění povinností vyplývajících z rozhodnutí o poskytnutí dotace, včetně rozdílů proti stanovenému harmonogramu (nedodržení termínu pro ukončení realizace projektu a nedosažení účelu), byl příjemce dotace (žalobkyně) povinen veškeré tyto skutečnosti bezodkladně oznámit poskytovateli dotace (žalovanému).

49. Pokud by zde nebyla oznamovací povinnost žalobkyně, pak by městský soud považoval žalobní námitky žalobkyně za důvodné vzhledem k § 4 odst. 1 a § 6 odst. 2 správního řádu (zásada vstřícnosti veřejné správy a zásada hospodárnosti a flexibility při činnosti správního orgánu). V souladu se jmenovanými zásadami je logické, že správní orgán coby poskytovatel dotace, který je žalován příjemcem dotace, již ví o této rozhodné skutečnosti, která by mohla mít vliv na plnění povinností vyplývajících z rozhodnutí o poskytnutí dotace, zejména pokud se již v rámci řízení před soudem vyjádřil k žalobě příjemce dotace. V takovém případě by bylo možné přisvědčit argumentaci žalobkyně, která uvedla, že situace byla zjevná a bylo bezpředmětné o ní informovat žalovaný správní orgán, když bylo zcela evidentní, že o situaci ví, a byl o ní velmi dobře spraven i bez formálního vyrozumění ze strany žalobkyně.
50. Soud zde dále podotýká, že oznamovací povinnost zde byla formulována jako kvalifikovaná oznamovací povinnost. Oznámení bylo nutné učinit konkrétní formou, a to a *prostřednictvím IS MS2014+*, nikoliv jakkoliv např. telefonicky. Tato podmínka Rozhodnutí o poskytnutí dotace tak nemohla být splněna zasláním žaloby.
51. Nicméně v následujícím bodě 10. 2. je oznamovací povinnost rozvedena tak, že v případě takových změn skutečností či podmínek předpokládaných v rozhodnutí o poskytnutí dotace, které by příjemci dotace znemožnily splnit jeho povinnosti (realizovat projekt včas v uvedeném termínu), je příjemce dotace povinen bezodkladně požádat poskytovatele dotace *prostřednictvím Státního fondu životního prostředí ČR* o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace, přičemž u povinností vázaných na konkrétní termín má příjemce dotace žádat v přiměřené lhůtě před uplynutím příslušného termínu tak, aby bylo možno žádost řádně posoudit a vyřídit. Žádost o provedení takové změny příjemce dotace nutno podat rovněž prostřednictvím samostatného formuláře v IS KP14+. Jinými slovy, povinnost příjemce dotace bezodkladně požádat poskytovatele dotace o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace, tedy povinnost žalobkyně požádat žalovaného o změnu harmonogramu projektu, byla stanovena jasně, zřetelně a srozumitelně.
52. Žalovaný rozhodl o Námitkách 2019 dne 23. 3. 2020, kdy je svým rozhodnutím zamítl. Městský soud se v nyní projednávané věci klaní k názoru žalovaného, že žalobkyně si musela být vědoma již v dubnu 2020, že může dojít ke zpoždění realizace projektu (s termínem realizace do 30. 4. 2020, potažmo do 30. 10. 2020) a měla zřetelně stanovenou povinnost požádat o příslušnou změnu harmonogramu projektu. Žalovanému z rozhodnutí o poskytnutí dotace neplyne povinnost změnit harmonogram projektu bez podnětu od žalobkyně, přičemž mu ani neplyne povinnost dovozovat z vlastní iniciativy následující zamýšlený postup každého individuálního příjemce dotace u každého individuálního projektu.

53. Druhá žalobní námitka je tak dle městského soudu nedůvodná, protože žalobkyně povinnosti z rozhodnutí o poskytnutí dotace objektivně splnit mohla, tedy mohla včas požádat o změnu harmonogramu projektu. Třetí žalobní námitka je dle městského soudu taktéž nedůvodná, protože žalovaný v napadeném rozhodnutí nepřehlížel nepříznivou realitu pokračování v projektu za stávajících okolností. Ostatně žalobkyně mohla v projektu pokračovat i v průběhu soudního řízení nebo se mohla rozhodnout dále v projektu nepokračovat. Žalobkyně však v případě okolností zakládajících nemožnost realizace projektu měla oznamovací povinnost, vyjádřenou explicitně v rozhodnutí o poskytnutí dotace, kterou žalobkyně nesplnila, ačkoliv tak mohla učinit. Nic na výše uvedených závěrech nemění ani zaslání dopisu žalobkyní žalovanému v prosinci roku 2023, ve kterém nebylo žádáno o změnu harmonogramu projektu, pouze o sdělení postoje resortu stran osudu Projektu.
54. Další žalobní námitka, byť ne výslovně uvedena ve výčtu na začátku žaloby, se týká samotné výše nevyplacené dotace, kterou žalobkyně shledává nepřiměřenou a nešetrnou vůči právům žalobkyně a překračující správního uvážení. Dle tvrzení žalobkyně měl žalovaný zasáhnout již dříve, pokud chtěl žalobkyni sankcionovat, přičemž v části B Přílohy č. 2 rozhodnutí o přiznání dotace se nevyskytuje v žádném sloupci předmětné tabulky 100 % finanční oprava dotace.
55. Podle § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel „[v] rozhodnutí o poskytnutí dotace může poskytovatel stanovit, že nesplnění některých podmínek podle odstavce 4 písm. g) nebo porušení povinnosti stanovené právním předpisem bude postiženo **odvodem za porušení rozpočtové kázně nižším, než kolik činí celková částka dotace**. Při stanovení nižšího odvodu uvede poskytovatel procentní rozmezí nebo pevný procentní podíl vztahující se buď k celkové částce dotace, nebo k částce, ve které byla porušena rozpočtová kázeň, nebo stanoví pevnou částku odvodu; přitom přihlédne k závažnosti porušení rozpočtové kázně a jeho vlivu na dodržení účelu dotace.“
56. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel „[p]oskytovatel **nemusí vyplatit dotaci** nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo **nedodržel účel dotace** nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i).“
57. Podle § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel, v rozhodnutí o poskytnutí dotace může poskytovatel stanovit, že nesplnění některých podmínek podle odstavce 4 písm. g) (případné další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace nebo návratné finanční výpomoci splnit) nebo porušení povinnosti stanovené právním předpisem bude postiženo **odvodem za porušení rozpočtové kázně nižším, než kolik činí celková částka dotace**. Při stanovení nižšího odvodu uvede poskytovatel procentní rozmezí nebo pevný procentní podíl vztahující se buď k celkové částce dotace, nebo k částce, ve které byla porušena rozpočtová kázeň, nebo stanoví pevnou částku odvodu; přitom přihlédne k závažnosti porušení rozpočtové kázně a jeho vlivu na dodržení účelu dotace.
58. Z ust. § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel vyplývá, že poskytovatel dotace může v rozhodnutí o poskytnutí dotace uvést menší porušení povinností plynoucích

z rozhodnutí nebo z právních předpisů s procentním vyjádřením odvodu – v tomto případě finančních oprav.

59. Městský soud k této věci odkazuje na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017 – 33, který řešil tehdejší judikaturní rozpor v rozhodování o přiměřenosti výše odvodu: „[36] Rozšířený senát v tomto smyslu upozorňuje, že rozpočtová pravidla jasně v § 14 odst. 4 rozlišují případné další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace nebo návratné finanční výpomoci splnit na straně jedné, a ostatní povinnosti, které příjemce v souvislosti s poskytnutím dotace nebo návratné finanční výpomoci plní a jejichž nedodržení není neoprávněným použitím podle § 3 písm. e) na straně druhé. Nelze tedy jasnou zákonnou dikci obcházet tím, že správce daně, nebo dokonce až soud zpětně prohlásí některou ze závazných dotačních podmínek za nevýznamnou, a proto nezakládající vůbec porušení rozpočtové kázně. Takovýto výklad by závažným způsobem narušil vnitřní uspořádání poměrů dotačního vztahu. Poskytnutí dotace představuje dobrodíní ze strany státu, čemuž odpovídá i oprávnění poskytovatele dotace svázat příjemce dotace přísnými podmínkami.“

„[37] Výklad naznačený v rozhodovací linii reprezentované rozsudkem ve věci *Lovochemie* by mohl mít nepřijatelné dopady. Jak správně poznamenal stěžovatel a v návaznosti na něj i předkládající senát, příjemci dotací by nebyli žádným způsobem motivováni k plnění těch podmínek, které se nevztahují bezprostředně k účelu poskytnutí dotace, a mohli by na jejich plnění zcela rezignovat.“

„[38] Rozšířený senát proto souhlasí s předkládajícím prvním senátem, že při stanovení výše odvodu je třeba zvažovat všechny podstatné okolnosti konkrétního porušení rozpočtové kázně a vycházet z principu přiměřenosti, tedy rozumného poměru mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výši za ně předepsaného odvodu. Pokud tedy okolnosti konkrétního případu vyvolávají otázku ohledně závažnosti porušení dané povinnosti, musí správce daně zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti. V každém případě však půjde o porušení rozpočtové kázně.“

60. Z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyplývá, že městský soud nemůže obcházet zákonnou dikci tím, že zpětně prohlásí některou ze závazných dotačních podmínek za nevýznamnou (např. dodržení stanoveného termínu realizace projektu a oznamovací povinnost příjemce dotace), a proto nezakládající vůbec porušení rozpočtové kázně.
61. V nyní projednávané věci má městský soud za to, že došlo k nevyplacení zbývající části dotace zcela v souladu se zákonem. Jak uvedeno v Opatření 2024, nejzávažnějším porušením bylo nedodržení účelu dotace, který je definovaný v Části I. bodu 5. Rozhodnutí o poskytnutí dotace jako úspěšná realizace sanace kontaminované lokality. Další porušení jím byla absorbována.
62. Co se týče samotného účelu dotace, z Rozhodnutí o poskytnutí dotace lze vyčíst, že o jeho splnění mluví především Indikátory akce (projektu), které jsou vyjádřeny v metrech čtverečních sanovaných lokalit a v metrech krychlových vytěženého a odčerpaného kontaminovaného materiálu k 30. 10. 2020. V tabulce finančních oprav za porušení povinností stanovených v Příloze č. 1, části IV. cl. 2. bodu 2.2. Rozhodnutí o poskytnutí dotace sankcionované nižším odvodem než činí výše porušení rozpočtové kázně je pod č. 5

„Nesplnění závazných indikátorů“ jsou uvedené nižší finanční opravy, ovšem pod podmínkou, že alespoň 50% indikátorů sanace bylo vykonáno.

63. V nyní projednávané věci mezi žalobkyní a žalovaným není sporu o tom, že proběhl jednak doprůzkum rozsahu znečištění areálu, ve kterém měla proběhnout realizace projektu, jednak demoliční (bourací) práce. Panuje zde však zásadní rozdíl v nahlížení na povahu těchto prací. Žalobkyně uvádí, že započala s pracemi na projektu, najala subdodavatele a začala sanace v místě realizace, a byla připravena naplnit smysl a účel dotace, zatímco dle tvrzení žalovaného nedošlo k zahájení klíčových aktivit u projektu, tedy k samotné sanaci. Žalobkyně k samotné sanaci uvedla, že pro účely sanace závázala smlouvou o dílo společnost GEOSAN GROUP a. s., přičemž o probíhající realizaci projektu svědčí i zápisy z celkem pěti kontrolních dnů.
64. Dle názoru městského soudu skutečnost, že žalobkyně pro účely sanace závázala smlouvou o dílo externí společnost, neprokazuje spolehlivě sama o sobě, zda skutečně došlo či nedošlo alespoň k částečné sanaci areálu. To, že je právní subjekt smluvně zavázán ke splnění povinnosti, automaticky nezakládá domněnku, že ke splnění dané povinnosti fakticky došlo.
65. Městský soud se taktéž zabýval povahou přípravných prací v rámci kontextu celého projektu. Městský soud shledal, že byť jsou přípravné práce jistým (v podstatě nezbytným) předpokladem pro uskutečnitelnost projektu, tak samotným účelem dotace byla sanace kontaminovaných zemín v místě realizace. Ostatně ani žalovaný nepopírá, že došlo k doprůzkumu rozsahu znečištění a demolici objektů v havarijním stavu v místě realizace, nicméně připomíná, že k alespoň částečné sanaci kontaminovaných zemín, což byl ten účel dotace, k jehož splnění se žalobkyně v první řadě závázala, nedošlo.
66. Ani žalobkyně však netvrdí rozsah sanace v metrech čtverečních a v metrech krychlových, kterého dosáhla.
67. Městský soud proto uzavírá, že i kdyby uznal doprůzkum a demoliční práce jako plnohodnotnou součást sanace kontaminovaných zemín, tak stále platí, že účel dotace nebyl naplněn v souladu s rozhodnutím o přiznání dotace ani z 50%, což představuje důvod pro nevyplacení celé dotace ve smyslu ust. § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel.
68. Z výše uvedených důvodů dle městského soudu neobstojí argument žalobkyně, že doprůzkum a demoliční práce jsou součástí sanace kontaminovaných zemín, byť jsou jistým předpokladem k uskutečnitelnosti realizace samotného projektu.
69. K žalobní námitce nepřiměřenosti sankce tak městský soud uzavírá, že ze správního spisu ani ze žaloby nevyplývá, že by došlo alespoň k částečnému splnění účelu dotace v závazně stanoveném termínu v rozhodnutí o přiznání dotace. Žalobkyni jde k tíži nesplnění její oznamovací povinnosti a městský soud nemůže obcházet zákonnou úpravu tím, že zpětně prohlásí některou ze závazných dotačních podmínek za nevýznamnou. Má-li městský soud dle vodítek poskytnutých Nejvyšším správním soudem vycházet při posuzování přiměřenosti odvodu z rozumného poměru mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu, tak shledává, že nulové indikátory splnění účelu dotace v tomto případě znamenají maximální porušení rozpočtové kázně. Tato skutečnost opravňovala žalovaného k vydání Opatření 2024 a k nevyplacení části dotace, kterou v tomto případě zvolil, a tedy i k zamítnutí Námitek 2024.

70. Rovněž nelze uplatnit postup předvídaný v části B. čl. 3 Přílohy č. 2 k Rozhodnutí o poskytnutí dotace, kde je uvedena mírnější finanční oprava za porušení termínu. Žalobkyně totiž termín neporušila, žalobkyně vůbec účel Projektu nesplnila. Žalovaný proto nemohl v době, kdy marně uplynula lhůta k dokončení Projektu, takovou finanční opravu uplatnit. Jak správně uvedl žalovaný, toto ustanovení lze použít, až pokud dojde ke splnění účelu, avšak se zpožděním. Úvaha žalobkyně, že by takový postup byl pro ni příznivější, je tak zcela nesprávná, jelikož v konečném důsledku Projekt nedokončila ani v termínu, ani po něm. To, že je její povinností Projekt realizovat za podmínek uvedených v Rozhodnutí o poskytnutí dotaci, vyplývalo přímo z tohoto Rozhodnutí.
71. Konečně pokud žalobkyně napadá formu a obsah, jakým došlo k rozhodnutí o nevyplacení dotace, soud má za to, že žalovaný rozhodl v souladu se zákonem a s judikaturou opatřením, které řádně odůvodnil. I přes ne zcela srozumitelný bod 33 je z rozhodnutí zřejmé, z jakého důvodu shledal napadené opatření oprávněným a námitky žalobkyně nedůvodnými. I tato žalobní námitka je tak nedůvodná.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

72. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým byly námitky žalobkyně zamítnuty, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
73. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. listopadu 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.